

दृष्टव्यः । यथा, ऋग्वेदे । २ । २३ । १ ।

“गणानां त्वा गणपतिं हवामहे
कविं कवीनामुपमश्रवस्तमम् ॥”

शिवः । यथा, महाभारते । १३ । १७ । ४१ ।

“गणकर्त्ता गणपतिर्दिग्वासाः काम एव च ।
मन्त्रवित् परमो मन्त्रः सर्वभावकरो हरः ॥”

आथर्वणोपनिषद्भिः । यथा, मौक्तिकोप-
निषदि प्रथमाध्याये ।

“त्रिपुरातपनदेवीभावनाभस्मजावालगणपति-
महावाक्यगोपालतपनकृष्णहययौवेति ॥”

गणपर्वतः, पुं, (गणानां प्रमथगणानां गणपत्यादि-
देवानां वा आवासरूपः पर्वतः । गणभूयिष्ठः
पर्वतो वा ।) कैलासपर्वतः । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥

गणपीठकं, स्त्री, (गणस्य शिवस्य परमेश्वर-
स्येति यावत् पीठः आसनमिव कायति प्रका-
शते इति । कै + कः ।) वृक्षः । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥

गणराजं, पुं, (गणानां बहूनां राज्ञीणां समाहारः
गणशब्दस्य सङ्गावत्त्वात् तद्विधेयं हि शु-
समासः । “अहः सर्वकदेशसङ्गातपुण्याच्च
राजः ॥” ५ । ४ । ७८ । इत्यच् । सङ्गापूर्वं राजं
स्त्रीवमिति लिङ्गाशुभाशने स्त्रीत्वविधानात्
“राजाङ्गाङ्गाः पुंसि ॥” २ । ४ । २६ । इति
स्त्रीत्वम् ।) राजसमूहः । इत्यमरः । १ । ४ । ६ ॥

गणरूपः, पुं, (गणाः बहुप्रकाराणि रूपाणि
अस्य ।) अकटुचः । इत्यमरः । २ । ४ । ८० ॥

गणरूपकः, पुं, (गणरूप + संज्ञार्थं कन् । गण-
रूप इव कायति प्रकाशते इति वा । कै + कः ।)
राजाकैः । इति राजनिर्घण्टः ॥

गणरूपी, [न] पुं, (गणाः बहुविधाणि रूपाणि
वर्णकत्वादयः सन्वयस्य इति अर्थः इति ।)
खेताकैः । इति रत्नमाला ॥

गणवतीसुतः, पुं, (गणवत्याः सुतः ।) दिवोदासः ।
यथा, त्रिकाण्डशेषः ।

“धन्वन्तरिर्दिवोदासः काशिराजः सुघोद्वजः ।
पालकाख्यागणवतीकरेणुरचिरासुतः ॥”

गणहासः, पुं, (गणान् गन्धद्रव्यगणान् हासयतीति ।
गण + हस् + शिच् + अच् ।) चौरकनामगन्ध-
द्रवम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

गणहासकः, पुं, (गणहास + स्वार्थे कः ।) चौरक-
नामगन्धद्रवम् । इत्यमरः । २ । ४ । १२८ ॥

गणाग्रणीः, पुं, (अग्रे नीयते इति अग्रणीः ।
गणानां गणाख्यदेवविशेषाणां अग्रणीः ।)
गणेशः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

गणाचलः, पुं, (गणानां वासाय अचलः गणभूयिष्ठो-
वृक्षो वा ।) कैलासपर्वतः । इति ऋट्टाधरः ॥

गणाधिपः, पुं, (गणानां अधिपः अधीश्वरः ।)
गणेशः । इत्यमरः । १ । १ । ४० ॥ शिवः ।
इति हज्यायुधः ॥

गणिः, स्त्री, (गण + “सर्वपातुम् इन्” उर्वा ।
४ । १७ । इति इन् ।) गणनम् इति आकरञ्जम् ॥

गणिका, स्त्री, (गणः लम्पटगणः उपपतित्वेना-
ख्यस्याः इति ठन् ।) वैश्या । (यथा, हरिवंशे ।
८५ । ६ ।

“गणिकानां पृथङ्मुखाः शुभैरास्तुरगान्वरैः ॥”)
यूथिका । इत्यमरः । २ । ६ । १६ ॥ गणि-
कारिकावृक्षः । इति शब्दरत्नावली ॥ हस्तिनी ।
इति जटाधरः ॥

गणिकारिका, स्त्री, (गणिः गणनं करोतीति । क्त +
ङल् + टाप् + अत् इत्वच् । यद्वा गणिकेत्याख्यां
अच्छतीति । क्त + “कर्मण्यङ्” ३ । २ । १ । इत्यङ् ।
स्वार्थे कन् अत् इत्वच् ।) वृक्षविशेषः । वङ्ग
गणियारी इति भाषा । तत्पर्यायः । श्रीपर्णम् २
अधिमन्यः ३ कणिका ४ जया ५ । इत्यमरः । २ ।
४ । ६ ॥ तेजोमन्यः ६ हविर्मन्यः ७ ज्योतिष्कः ८
पावकः ९ अरणिः १० वृद्धिमन्यः ११ मधनः १२ ।
इति रत्नमाला ॥ अधिमन्यः १३ तर्कारी १४
वेजयन्तिका १५ अरणीकेतुः १६ श्रीपर्णम् १७
कर्णिका १८ नादेयी १९ विजया २० अनन्ता २१
नदीजा २२ । अस्या गुणाः । कटुत्वम् । उष्ण-
त्वम् । तिक्तत्वम् । अनिलकफशोफघ्नाग्नि-
मान्द्याग्नीमलवन्मृशनाशित्वम् । इति राज-
निर्घण्टः ॥ सुदृगणिकारिकागुणपर्यायौ सुदृगणि-
मन्यशब्दे द्रव्यौ ॥

गणिकारी, स्त्री, (गणिगणनं करोति पूजादितु
आत्मानं गणनं कारयतीत्यर्थः । क्त + कर्मण्यङ्
ततो ङीष् ।) पुष्पवृक्षविशेषः । गणियारी इति
भाषा । तत्पर्यायः । काश्चनिका २ काश्चन-
पुष्पी ३ वसन्तदूती ४ गन्धकुसुमा ५ अलिमोदा
६ वासन्ती ७ मदनमदिनी ८ । अस्या गुणाः ।
सुरभितरत्वम् । त्रिदोषप्रमनत्वम् । दाहशोष-
कामक्रीडाङ्गमरसस्वरहरत्वम् । चापलप्रसर-
त्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (विशेषाख्या
गणिकारिकाधिमन्यशब्दयोर्बोद्धव्यः ॥)

गणितं, त्रि, (गण + कर्मणि क्तः ।) कृतगण-
नम् । तत्पर्यायः । संख्यातम् २ । इत्यमरः ।
३ । १ । ६४ ॥ (चिन्तितम् । यथा, शिवपुराणे
ज्ञानसंहितायाम् । १२ । २७ ।

“दुःखं च विविधं तत्र गणितं न तथा तथा ॥”)

गणितं, स्त्री, (गणयते इति । गण + क्तः ।) अङ्क-
शास्त्रम् । तत् द्विविधं अर्क्तं पाटीगणितम् ।
अयर्क्तं बीजगणितम् । इति लीलावती ॥ गण-
नम् । यथा, नैषधे । ३ । ४० ।

“पारे परार्द्धं गणितं यदि स्यात् ॥”

गणितिका, स्त्री, द्वादशाङ्गी । सा तु जिनानां
विद्याविभागः । इति हेमचन्द्रः । २ । १५६ ॥

गणियः, त्रि, (गण + ण्य ।) संख्येयः । गणनीयः ।
इत्यमरः । ३ । १ । ६४ ॥ (यथा, नैषधे । ३ । ४० ।

“गणयिनिःशेष गुणोऽपि च स्यात् ॥”)

गणेशः, पुं, (गण + बाहुलकात् एङ् ।) कर्षि-
कारवृक्षः । इति मेदिनी । रे । १४८ ॥

गणेशः, स्त्री, (गण + बाहुलकात् एङ् ।) वैश्या ।
हस्तिनी । इति मेदिनी । रे । १४८ ॥

गणेशका, स्त्री, (गणेशां गणिकानां गणिकासु
वा मध्ये कायति प्रकाशते इति । कै + कः ।)
कुट्टिनी । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

गणेशः, पुं, (गणानां प्रमथसन्धानां यद्वा
गणानां जीवजातानां ईशः ईश्वरः ।) शिवः ।
इति हारावली । ८ ॥ (यथा, महाभारते । ३ ।
कौराते । ३६ । ७८ ।

“प्रसादये त्वां भगवन् । सर्वभूतमहेश्वर ।।
गणेशं जगतः शुभं लोककारणकारणम् ॥”
गणानां गणाख्यदेवविशेषाणां विद्याख्यदेवानां
वा ईशः नियन्ता ।) शिवपुत्रः । (यथा, महा-
भारते । १ । १ । ७३ ।

“कायस्य लेखनार्थाय गणेशः स्मर्यतां मुने ।।”)
तत्पर्यायः । विनायकः २ विघ्नराजः ३ हेमा-
तुरः ४ गणाधिपः ५ एकदन्तः ६ हेरम्बः ७
लम्बोदरः ८ गर्जाननः ९ । इत्यमरः । १ । १ । ४० ॥
विघ्नेशः १० परशुपाणिः ११ गजास्यः १२
आखुगः १३ । इति हेमचन्द्रः । २ । १२१ ॥
शूर्पकर्णः १४ । इति ब्रह्मवैवर्तपुराणम् ॥ * ॥
तस्योत्पत्तिः । तत्र पार्वतीं प्रति दृष्ट्वा कृष्ण-
रूपस्त्रीकृष्णवाक्यम् । यथा,—

“न भवेद्विष्णुभक्तिय विष्णुभाये । लया विना ।
त्वद्भवं लोकप्रियायै तत्पत्तय पूजनम् ॥
सर्वव्यापकदात्री त्वं दिव्यरूपा सनातनी ।
गणेशरूपः श्रीकृष्णः कल्पे कल्पे तवात्मजः ॥
त्वत्क्रीडागतः क्षिप्रमित्वात्मानरधीयत ।
हत्वान्तर्धानमौश्रुश्च बालरूपं विधाय सः ॥
जगाम पार्वतीतल्पं मन्दिराभ्यन्तरस्थितम् ।
तत्स्थस्य शिववीर्यं च मिश्रितः स भूय ह ॥
दर्शं गेहृष्वरं प्रसूतबालको यथा ।
शुद्धचन्द्रकवर्णभः कोटिचन्द्रसमप्रभः ॥
सुखदृष्टः सर्वजनेश्चक्षुरस्मिन्निवर्तकः ।
अतीवसुन्दरतनुः कामदेवविमोहनः ॥

मुखं निरुपमं विभक्तं शारदेन्दुविनिन्दकम् ।
सुन्दरे लोचने विभक्तं चारुपद्मविनिन्दके ॥
ओलाघरपुटं विभक्तं पद्मविभक्तविनिन्दके ।
कपालश्च कपोलान्तर्दत्तौ सुमनोहरम् ॥
नासायं रुचिरं विभक्तं खगोन्मेषचुनिन्दकम् ।
त्रैलोक्येषु निरुपमं सर्वाङ्गं विभक्तुत्तमम् ॥
श्रयानः श्रयने रम्ये प्रेरयन् हस्तपादकम् ॥”
तस्य शनैश्चरदर्शनात् मस्तकविनाशः विष्णु-
कर्तृकगजमस्तकसंयोगश्च यथा,—

“वा च देववशीभूता शनिं प्रोवाच कौतुकात् ।
पश्य मां सत्प्रशुभितिं नियतिः केन वार्यते ॥
पार्वतीवचनं श्रुत्वा शोभुमेने हृदा खयम् ।
पश्यामि किं न पश्यामि पार्वतीसुतमित्यहम् ॥
बालं द्रष्टुं मनश्चक्रे न बालमातरं शनिं ।
विषयमानसः पूर्वं शुष्ककण्ठोऽस्तितुल्यः ॥
सखलौचनकोशेन ददर्श च शिशोर्मुखम् ।
शनिश्च दृष्टिमात्रेण चिच्छेद मस्तकं मुने ।।
विक्षितास्ते सुराः सर्वे चित्रपुतलिका यथा ।
देयश्च शैला गन्धर्वाः शिवः कैलासवासिनः ॥